

CBE 08 en 09.II -2010, verkeerde vraagstelling tentamenvraag

UITSPRAAK

in het geding tussen de heren X en Y, beiden te Groningen, hierna ook te noemen appellanten,

en

de examinerator van het vak Staatsrecht 1A bij de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, prof. Dr. Z., hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 10 juni 2010.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 10 juni 2010, waarbij de examinerator aan appellanten mededeelt dat hij vraag 1 van het tentamen van 14 januari 2010 handhaaft, inclusief de oorspronkelijke aanduiding van het juiste antwoord D, dit onder een aanvullende motivering als gevraagd door het CBE in zijn uitspraak van 26 mei 2010.

II. Zittingsgegevens

Appellanten hebben beiden bij brief van 22 juni 2010 beroep aangetekend tegen voornoemd besluit. De beroepen worden, met instemming van appellanten, gevoegd behandeld. Appellanten hebben tegelijk met het beroepschrift een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. In goed overleg met appellanten heeft de voorzitter van het CBE besloten het beroep direct door te geleiden naar de voltallige kamer die toch al op 7 juli een aantal beroepen zou behandelen. Appellanten zijn op deze zitting in persoon verschenen, en verweerder is verschenen in de personen van prof. dr. Z, examinerator en hoogleraar Staatsrecht alsmede mr. N., docent Staatsrecht.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellanten leggen op 14 januari 2010 het tentamen Staatsrecht 1 A, tweede kans, af. Diezelfde dag wordt de sleutel gepubliceerd, waaruit blijkt dat het juiste antwoord op vraag 1 optie D moet zijn. Op 26 januari wordt de uitslag van het tentamen gepubliceerd: beide appellanten hebben een onvoldoende gehaald. Appellanten tekenen beroep aan tegen deze uitslag, waarbij zij met name de juistheid van vraag 1 en het daar bij behorende antwoord betwisten. Het CBE doet op 26 mei 2010 uitspraak in dit beroep. Het CBE verklaart het beroep gegrond en beslist dat de examinerator binnen 14 dagen een nieuw besluit moet nemen met inachtneming van de uitspraak. Belangrijkste overweging van het College is dat verweerder, gegeven het feit dat maar 8% van de 425 studenten de vraag goed heeft beantwoord te weinig acht heeft geslagen op de standaard analyse die het Universitair Onderwijs Centrum Groningen (UOCCG) van het tentamen en de uitslag heeft gemaakt. Uit deze analyse komt naar voren dat vraag 1 één van de vragen is die niet discrimineert. Op 10 juni 2010 neemt verweerder een nieuw besluit, met de inhoud als hier boven weergegeven. Appellanten gaan tegen dit besluit in beroep bij brieven van 22 juni 2010. Op verzoek van het CBE heeft verweerder de meergenoemde analyse van het UOCCG aan het CBE toegezonden. Ook appellanten beschikken over dit stuk.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellanten**, zoals dat blijkt uit de beroepschriften en uit het verhandelde ter zitting komt, samengevat, op het volgende neer. Verweerder geeft

onvoldoende gevolg aan de uitspraak van het CBE van 26 mei 2010. Deze uitspraak impliceert dat vraag 1 geëlimineerd moet worden, danwel dat meerdere antwoorden goed moeten worden gerekend. Alle in het eerdere geding genoemde argumenten blijven van kracht.

Verweerder heeft zich blijkens het verweerschrift en het verhandelde ter zitting als volgt verweerd. Verweerder heeft zeker acht geslagen op de analyse van het UOCG. Deze analyse maakt opmerkingen bij een aantal vragen/antwoorden, waaronder vraag 1. Met inachtneming van de opmerkingen, gemaakt bij vraag 1, en van de uitspraak van het CBE, heeft de vakgroep Staatsrecht zich wederom uitvoerig over de kwaliteit van deze vraag gebogen. Dit beraad heeft tot de conclusie geleid dat vraag 1 helder is en dat het enige goed antwoord optie D is. De analyses van het UOCG kunnen zeker tot vraageliminatie leiden - de eerdere uitlating dat dit nooit zou gebeuren is onjuist – maar in dit geval is daar geen aanleiding voor. De vraag is eenduidig geformuleerd en betreft stof die is behandeld.

V. Beoordeling

In dit geding is de vraag aan de orde of verweerder recht heeft gedaan aan de uitspraak van het College van 26 mei 2010 inzake de eerdere beroepen van appellanten. In die uitspraak droeg het CBE de examinerator Staatrecht 1A op om, met inachtneming van het in de uitspraak overwogene, een nieuw besluit te nemen. Het College wijst er op dat ook in het voorliggende beroep het nieuwe besluit alleen op rechtmatigheid kan worden getoetst. Heeft verweerder met zijn nieuwe besluit een rechtsregel of rechtsbeginsel geschonden? Een inhoudelijke toetsing of de UOCG analyse, gelet op de eerdere uitspraak van het CBE in deze kwestie, al dan niet dwingend moet leiden tot eliminatie van vraag 1, of het goed rekenen van meerdere antwoorden, valt buiten dit toetsingskader.

Het College is van oordeel dat verweerder voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij in zijn nieuwe besluit de UOCG analyse serieus heeft mee gewogen. De eerder gedane uitspraak dat een UOCG analyse bij de Faculteit Rechtsgeleerdheid nooit leidt tot de eliminatie van één of meerdere vragen blijkt, volgens de uitlatingen die de examinerator ter zitting heeft gedaan, onjuist. In het nieuwe besluit van verweerder van 10 juni 2010 legt deze uitvoerig verantwoording af van de onderliggende overwegingen, waarbij naar de mening van het CBE voldoende recht wordt gedaan aan de analyse van het UOCG en aan hetgeen het College terzake in zijn eerdere uitspraak heeft overwogen. Het CBE komt op grond van het bovenstaande tot de conclusie dat het besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld op 30 juli 2010 door mr. M. Dissel – van Erp, voorzitter, dr. S.F. de Boer, dr. P.R.A. Terpstra, dr. J. Wielers en N. Folkertsma leden, in tegenwoordigheid van mr. C.J. Noordzij, secretaris.

secretaris

voorzitter

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de sector bestuursrecht van de arrondissementsrechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft.